

Περιεχόμενα

Sol Salutis. Εισαγωγική «επικαιροποίηση»	5
A. Η ΚΥΡΙΑΚΗ	13
Τί είναι η Κυριακή για μας;	13
Υπάρχει άλλη ζωή;	15
Θέλω να ζήσω!	16
Ένας θεωρητικός της αθεΐας	18
Ο φιλόσοφος Φιοντόροφ	22
Χρειάζεται να κάνουμε εμείς κάτι;	25
Να πιστεύουμε	25
Γίνε πλησίον	27
Για την ανάσταση	27
Ο Πρύτανις	29
Ο άνθρωπος χωρίς πίστη	31
Η πιο μεγάλη ελεημοσύνη	32
Μπροστά στην αρρώστια της ψυχής	33
Βιαστείτε	35
B. ΕΛΑ, ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ	37
Ένας σύγχρονος νέος	37
α. Έλα κοντά μου...	38
β. Στη βιβλιοθήκη μου	43

γ. Στην κουζίνα μου	46
δ. Στο σαλόνι μου	48
ε. Στη βραδινή έξοδο	51
στ. Το είχα συνεχώς κλειδωμένο	54
ζ. Πως ξεκλειδώθηκα!	56
η. Υπήρχε πιο λογική λύση;	59
θ. Συντάσσει τῷ Χριστῷ;	62
ι. Στο εργαστήριό μου	65
ια. Πόσο είμαι μικρός!...	68
Κοντά στον Χριστό!	69

Γ. ΕΠΙΜΕΤΡΟ:

Αγία Αναφορά Θείας Λειτουργίας Ιακώβου του Αδελφοθέου	71
--	----

Περιεχόμενα	78
-----------------------	----

Sol Salutis*

Εισαγωγική «επικαιροποίηση»

Με τη Δημιουργία άρχισε ο χρόνος, ο κόσμος και η ιστορία. Ο «μυστικός» αριθμός επτά, έγινε επαναλαμβανόμενος κύκλος, του οποίου τα ... γυρίσματα έχουν στόχευση την συνειδητοποίηση του ΠΟΙΟΥΣ είναι Αυτός που περπατάει «στα δειλινά των ημερών της ζωής μας». Σε ΠΟΙΟΝ δηλαδή ανήκει αυτός ο κύκλος. Ότι έξι έβδομα είναι δικά μας και μόνο ένα έβδομο ανήκει σ' Αυτόν, αν και είναι Αυτός που έφτιαξε και αυτά και εμάς. Επειδή όμως εμείς κρυβόμαστε αποφεύγοντες τον Περιπατούντα Δημιουργό και βυθιζόμαστε, στην αυταπάτη ότι όλες οι «ημέρες» είναι ιδιοκτησία μας, δεν σημαίνει ότι αλλάζει η πραγματικότητα!

Η Κυριακή είναι ακριβώς η εβδόμη ημέρα του Κυρίου. Η ημέρα στην οποία υλοποιούμε την επισήμανσή Του: Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν!! Δηλαδή, μας λέει: Θυμηθείτε τον Μυστικό Δείπνο, στον οποίον η μετοχή, σας κάνει αδέρφια μεταξύ σας και σας υιοθετεί στον Χριστό. Φυσικά ο Μυστικός Δείπνος συνεχίζεται, δεν επαναλαμβάνεται απλώς.

* «Ἡλιος της αγάπης»

Δεν είναι μια μαγική τελετή, αλλά μια ενέργεια της σωτηρίου χάριτος του Σταυρού. Η Ευχαριστία είναι περισσότερο δοξολογία παρά ικεσία. Από αυτό πήρε και το όνομα «Ευχαριστία».

Πηγαίνετε κάθε Κυριακή στην Ευχαριστία;

Θεωρείτε έλλειψη την μη συμμετοχή στην Θεία Λειτουργία - Ευχαριστία της Κυριακής;

Αξιολογείτε ότι δεν «είναι δυνατόν» η Κυριακή να είναι «γυμνή» σαν τις άλλες μέρες; Ότι ταυτίζεται (η Κυριακή) με την Ανάσταση και την Ευχαριστιακή Ανάμνηση του Χριστού, όπως ο ίδιος μας υπέδειξε;

Ακόμα περισσότερο... κάθε πότε κοινωνάτε; Τι είναι για σας η Μετάληψη των Ευχαριστιακών Δώρων;

Όλα τα παραπάνω (σε όποια απάντηση και αν καταλήξετε) πόσο συνδυάζονται με τους άλλους χριστιανούς; Όχι μόνον, τους κατά τη σάρκα και το αίμα συγγενείς σας, αλλά με όλους τους χριστιανούς...!;

Έχετε άραγε ποτέ αναλογισθεί, γιατί ο Χριστός μάς παρέδωσε τρόπο προσευχής, η οποία αρχίζει να Του απευθύνεται κατευθείαν με συνδυαστική συμπερίληψη και όλων των άλλων χριστιανών; Μας παρέδωσε να προσευχόμαστε λέγοντάς Του: Πατέρα μας... (Πάτερ ἡμῶν...) και όχι Πατέρα μου! Αφού τις περισσότερες φορές μόνοι μας θα το πούμε... γιατί πληθυντικός; Θυμηθείτε και εκείνη την εκπληκτική

Simon Weil που επαναλάμβανε ασταμάτητα το Πάτερ ἡμῶν...! Εἶχε αντιληφθεῖ την πελώρια ουσία και ση-μασία του πράγματος... ἔστω και... αν δεν ἦταν χρι-στιανή!! Επαναλαμβάνοντάς το εἶχε την μεγαλειώδη εμπειρία της ζωντανῆς παρουσίας του Χριστοῦ...

Γιατί λοιπόν πληθυντικός;

Γιατί απλά... μόνοι μας «δεν υπάρχουμε»!

Unus Christianus, nullus Christianus, ἔλεγαν οι αρχαίοι παππούδες-αδελφοί μας. Δηλαδή: Ἐνας χρι-στιανός, κανένας χριστιανός! Κανένα μέλος του αν-θρωπίνου σώματος δεν υπάρχει ζωντανό μόνο του! Ὅλα μαζί και σε συλλειτουργία. Καθένα που αποκό-πτεται πεθαίνει. Ἐτσι και η Εκκλησία του Χριστοῦ. Τα μέλη της δεν εἶναι αυτονομημένα, δεν υπάρχουν μόνα τους, δεν εἶναι ζωντανά, όταν αποκόπτονται! Οι χριστιανοί αγωνίζονται εναντίον του εγωισμοῦ τους, ακριβῶς για να μπορέσουν να ενσωματωθoύν με τους ἄλλους αδελφούς τους στο σωτήριο Σώμα του Μυστηρίου της Εκκλησίας του Χριστοῦ.

Η κύρια προσευχή των χριστιανῶν εἶναι η Θεία Ευχαριστία. Η Ανάμνηση (κατά την υπόδειξή Του), της ζωῆς, του θανάτου, και της Ανάστασης του Χρι-στοῦ. Μέσα στην Θεία Ευχαριστία λαμβάνουν χώρα και τα υπόλοιπα κύρια Μυστήρια: Βάπτισμα, Γάμος και Ιεροσύνη-Χειροτονία. Ακόμα και σήμερα, που ο Γάμος και το Βάπτισμα τελούνται και ανεξάρτητα από την Θεία Λειτουργία, ἔχουν την ἴδια εναρκτήρια επίκληση-δοξολογία: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ

Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στην ανάμνηση λοιπόν του Χριστού, στην Θεία Ευχαριστία, μαζευόμαστε ως αδέλφια γύρω από το Πατρικό τραπέζι, να προσευχηθούμε από κοινού (όλες οι προσευχές εκφέρονται (όπως είπαμε) σε πληθυντικό αριθμό... δεόμεθα... παρακαλούμε... ἡμεῖς... καταξίωσον ἡμᾶς...) ευχαριστώντας τον Πατέρα μας, που έστειλε τον Μεγάλο Αδερφό μας να γίνει άνθρωπος σαν εμάς, να μας δείξει-διδάξει τον τρόπο να Του μοιάσουμε, και να μας δώσει ως Σώμα Του και Αίμα Του, αυτά που συντηρούν την σωματική μας ύπαρξη φωμί και κρασί μεταβάλλοντάς τα.

Σ' αυτή την ανάμνηση περιλαμβανόμαστε όλοι. Οι βιολογικά ζωντανοί αλλά και οι βιολογικά πεθασμένοι! Για τον Θεό... «πάντες ζῶσιν». Τότε λοιπόν, όταν Τον παρακαλέσουμε και μεταβάλει το φωμί μας σε Σώμα Του και το κρασί μας σε Αίμα Του, εκεί τότε, μπροστά στα Ἅγια Δώρα, αρχίζουμε να παρακαλούμε πρώτα για τους νεκρούς αδελφούς μας (μετά το «Ἐξαιρέτως») και στη συνέχεια για τον υπεύθυνο επίσκοπο και όλους τους ζωντανούς αδελφούς μας.

Στην Ευχαριστία αίρεται το σύνορο του θανάτου, με την μνημόνευση από κοινού όλων: αγγέλων, αγίων και ανθρώπων κεκοιμημένων και ζώντων! Εκεί, και έτσι, διαγωνίζεται για όλους, η οδός προς το πλήρωμα της Βασιλείας του Θεού εν Χριστώ.

Σ' αυτό το πλήρωμα ήθελε ολόψυχα ο μακάριος Πατέρας μας Μελέτιος, να οδηγήσει αυτούς που του ανέθεσε ο Χριστός (...οὓς δέδωκάς μοι...). Γι' αυτό έγγραφε απλές και παρωθητικές σκέψεις (αυτός ο σοφός και βαθυνούστατος) που οδηγούν ως παράδρομος, στον κυρίως δρόμο της χριστιανικής ζωής, που είναι η συνειδητή αυτονόητη και διαρκής συμμετοχή στην Ευχαριστία της Κυριακής και στην μετοχή στα αγιάζοντα Δώρα, Σώμα και Αίμα του Χριστού, που μας κάνουν υιούς του Θεού και αδελφούς μεταξύ μας.

Συνοδευτικό, σαν δεύτερο μέρος στις όλες σκέψεις του Μακαρίου Πατέρας μας παραθέτουμε ένα ιδιότυπο κείμενό του, που σχετίζεται με όλα τα παραπάνω και αφορά την προσωπική σχέση του καθενός με τον Χριστό στην βάση που πάντοτε ο π. Μελέτιος τόνιζε: **«Το ταξίδι της πίστης σημαίνει να συσχετίσεις τα πάντα της ζωής σου, με το φως της Αλήθειας του Χριστού».** Η αλήθεια του Χριστού γεννάει χαρά ανεξάρτητη από συνθήκες ή δυσκολίες. Άλλωστε ευτυχία που δεν μπορεί να είναι μόνιμη δεν είναι ευτυχία.

Για μια τέτοια... διαδρομή πρέπει καθένας μας να βγει από τον παγωμένο δρόμο της μοναξιάς, να συνειδοποιήσει ότι η ζωή είναι μαζί με τους άλλους, και ότι η ανθρώπινη καρδιά δεν μπορεί να ζει χωρίς χαρά. Βέβαια αν δεν βρει τη χαρά στις αρετές θα την αναζητήσει στις αισθήσεις! Δεν είναι κακές οι

αισθήσεις, έχουν το λόγο τους αλλά και τον δρόμο τους. Δεν σε πάνε παρά μόνον για ένα ποτηράκι χαράς, ενώ συ θέλεις νάσαι όλη μέρα... «μεθυσμένος». Και σωστά! Όπως λέει η παροιμία: «Όσα σταφύλια και να φας δεν μεθάς. Το κρασί τους σε στέλνει στον άλλο κόσμο»! Μόνες οι αισθήσεις - σταφύλια μικρή και πρόσκαιρη χαρά δίνουν, που όμως υπονοιάζει ότι υπάρχει και μεγαλύτερη! Αν μείνεις στη λίγη και μικρή... κακό του κεφαλιού σου. Όπως έλεγε η μεγάλη Φλάννερν Ο'Κόννορ: «Στην ανθρώπινη ζωή υπάρχει κάτι πολύ περισσότερο από το να τρως και να ζευγαρώνεις. Υπάρχει το καλό και το κακό. Τα ζώα είναι μόνον χρήσιμα και υπάκουα, οι άνθρωποι μπορεί νά 'ναι και καλοί».

Η πίστη στον Χριστό δεν είναι... καστανή ζάχαρη για υγιεινή ζωή. Είναι περιπέτεια αναζήτησης της χαράς του Ευαγγελίου του Χριστού. Αρχίζει ο άνθρωπος να λέει την αλήθεια στον εαυτό του και βλέπει τότε έκπληκτος ότι δεν μπορεί να πει ψέματα στους άλλους. Πίστη είναι η ικανότητα της ψυχής να πάει πιο πέρα από εκεί που μπορεί να δει το μάτι.

Ο Λόγος του Θεού είναι ένα παράθυρο ανοιγμένο από την αγάπη του Θεού. Μέσα απ' αυτό κάθε άνθρωπος μπορεί να δει την ευτυχία της αιωνιότητας, διακρίνοντας, σαν τον άσωτο υιό, το πατρικό σπίτι. Δεν θα φτάσουμε εξασφαλισμένα στην τελειότητα, όμως, αν κάνουμε απλά το καλύτερο που μπορούμε,

ο Θεός θα μας δεχτεί όπως είμαστε.

«Ἐλθέτω, Κύριε, ἡ Βασιλεία Σου. Γενηθήτω τό
θέλημά Σου, ὅπως στόν οὐρανό ἔτσι καί στή γῆ»
(Ματθ. 6,10).

Παρακάλει τον Χριστό, π. Μελέτιε, να συμβούν
και για μας όλους, αυτά. ΑΜΗΝ.

Εκδόσεις ΙΩΝΑΣ